

Sygnatura akt I Ns 86/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2016r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Aneta Bącal

po rozpoznaniu w dniu 09 marca 2016r. w Kamiennej Górze na rozprawie

sprawy z wniosku B. G., T. G.

przy udziale (...) S.A. z siedzibą w K.

o ustanowienie służebności przesyłu

postanawia:

I ustanowić na czas nieokreślony na rzecz uczestnika postępowania (...) S.A. z siedzibą w K. na nieruchomości wnioskodawców B. G. i T. G., położonej w K., składającej się z działki (...), dla której Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą za nr (...) prawo służebności przesyłu energii elektrycznej liniami energetycznymi napowietrzną i podziemną średniego napięcia nr L-421/0 i L-421/2 oraz liniami energetycznymi niskiego napięcia napowietrzną i podziemną, która to służebność polegać będzie na prawie przesyłu energii elektrycznej, prawie wstępu na nieruchomość w celu konserwacji urządzeń przesyłowych oraz w celu usunięcia awarii tych urządzeń i ich remontów jak również modernizacji, ustalając pas służebności przesyłu dla linii napowietrznej średniego napięcia o szerokości 8,26-9,98 m i 4,10 m dla linii podziemnej, a dla linii niskiego napięcia o szerokości 4,10 m, o łącznej powierzchni pasa służebności przesyłu wynoszącej 2108,35 m², a także pas strefy wyłączony z użytkowania zajętej przez słupy o powierzchni 59,16 m², zgodnie z przebiegiem linii opisanym na mapach na str. 42 i 43 opinii biegłej M. T. oraz zakresem pasa służebności opisanym w tej opinii;

II zasądzić od uczestnika (...) S.A. z siedzibą w K. solidarnie na rzecz wnioskodawców B. G. i T. G. kwotę 47.400,00 zł (czterdzieści siedem tysięcy czterysta i 00/100 złotych) płatną w terminie 14 dni od uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia płatności tej kwoty w terminie;

III dalej idący wniosek oddalić;

IV zasądzić od uczestnika (...) S.A. z siedzibą w K. solidarnie na rzecz wnioskodawców B. G. i T. G. kwotę 1.665,25 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu.

Sygn. akt I Ns 86/15

UZASADNIENIE

Wnioskodawca B. G. i T. G. domagali się wnioskiem z 8 stycznia 2014 roku ustanowienia służebności przesyłu co do linii elektroenergetycznych średniego i niskiego napięcia na rzecz uczestnika postępowania (...) S.A. w K., na nieruchomości położonej w K., składającej się z działki nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze X Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w K. prowadzi księgę wieczystą za numerem (...), za jednorazowym wynagrodzeniem w wysokości 78.050,00 zł. Wnieśli też o zasądzenie na ich rzecz zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu wniosku podali, że przez wskazaną wyżej działkę, nad jej zachodnią częścią, przebiega linia energetyczna średniego napięcia, a wzdłuż północnej granicy działki zlokalizowana jest linia

energetyczna niskiego napięcia – częściowo napowietrzna, a częściowo podziemna. Podali dalej, że obie linie wraz z urządzeniami należą do uczestnika postępowania, wskutek czego wnioskodawcy zostali ograniczeni w korzystaniu ze swojej nieruchomości. Wnioskodawca wskazał dalej, że służebność powinna obejmować powierzchnię zajęta pod słupy energetyczne i powierzchnię pod liniami energetycznymi oraz powierzchnię strefy ochronnej i łączny jej obszar wynosi 1894 m² dla linii średniego napięcia i 423 m² dla linii niskiego napięcia. Wysokość żądanego wynagrodzenia wnioskodawca wyliczył poprzez uwzględnienie zmniejszenia wartości nieruchomości, które powstaje w wyniku: trwałego ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości, zmiany warunków korzystania, zmiany przydatności użytkowanej nieruchomości oraz powstania skutków spowodowanych obowiązkowym udostępnianiem nieruchomości w celu wykonania czynności związanych z konserwacją oraz usuwaniem awarii ciągów przewodowych. Wnioskodawcy dołączyli do wniosku opinię rzeczoznawcy majątkowego, który wyliczył wysokość wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu.

Wnioskodawcy podnieśli także, że zgłaszany zarzut zasiedzenia służebności nie jest zasadny, gdyż uczestnik nie wykazał, by korzystał w sposób trwały i widoczny z infrastruktury przesyłowej przez okres 30 lat. Ponadto – zdaniem wnioskodawców – z uwagi na panujące wcześniej stosunki własnościowe poprzednik prawny uczestnika, będąc przedsiębiorstwem państwowym, w imieniu Skarbu Państwa zarządzał urządzeniami przesyłowymi i dopiero od 1989 roku mógł skutecznie nabyć własność urządzeń przesyłowych. Ponadto, wskazali uczestnicy, przedsiębiorstwo przesyłowe nie może doliczyć czasu posiadania prowadzącego do zasiedzenia służebności przesyłu przez swojego poprzednika prawnego, w sytuacji, gdy poprzednik prawny był jednocześnie właścicielem nieruchomości oraz posadowionych na niej urządzeń przesyłowych.

Uczestnik postępowania (...) S.A. w K. wniósł o oddalenie wniosku w całości i obciążenie wnioskodawców kosztami postępowania. Wywiódł, że przez działkę wnioskodawców nr (...) przebiega linia średniego i niskiego napięcia a potrzeba dostępu do słupów na działce wnioskodawców i linii energetycznych - z uwagi na ich usytuowanie – wymaga korzystania z działki wnioskodawcy tylko w ograniczonym zakresie. Niezależnie od tego uznał, że wysokość wynagrodzenia, którego domagali się wnioskodawcy została rażąco zawyżona i nie ma żadnego uzasadnienia w stawkach rynkowych.

W piśmie procesowym z 3.08.2015r. (k – 191-192) uczestnik podniósł zarzut nabycia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu przez zasiedzenie. Wskazał, że nieruchomość stanowiąca obecnie własność wnioskodawców była i jest nieprzerwanie zajęta przez urządzenia pozwanego. W tej sytuacji – zdaniem uczestnika – jako następcą prawny przedsiębiorstwa państwowego w sposób widoczny, trwały i nieprzerwany od ponad 20 lat korzysta w dobrej wierze z przedmiotowej nieruchomości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W toku prowadzonego postępowania upadłościowego Przedsiębiorstwa Państwowego (...) Zakładu Produkcyjno – Handlowego w K. małżonkowie T. G. i B. G. nabyli w dniu 20 grudnia 1996r. od Syndyka Masy Upadłości prawo użytkowania wieczystego gruntu i własność zabudowań położonych w K. przy ulicy (...) które w późniejszym czasie stały się przedmiotem jednolitej własności, grunt został oznaczony jako działka (...), ma powierzchnię 1,6535 ha i dla nieruchomości tej prowadzona jest księga wieczysta za numerem (...).

(dowód: umowa z 20.12.1996 – k – 19-20, odpis księgi wieczystej – k – 12-17, wypis z rejestru gruntów – k – 18)

Przeznaczenie podstawowe zagospodarowania tej nieruchomości w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Gminy Miejskiej K., to tereny zabudowy usługowej.

(dowód: uchwała Rady Miejskiej w K. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu ulic (...) z dnia 29 września 2010 r. – k – 23-25)

Przez nieruchomość tę przebiegają dwie linie elektroenergetyczne średniego napięcia napowietrzne i podziemne L-421/0 i L-421/2 z jednym słupem podwójnym wirowym i jednym słupem żelbetonowym. Wzdłuż północnej

granicy działki zlokalizowana jest linia elektroenergetyczna niskiego napięcia – częściowo napowietrzna i częściowo podziemna z żelbetonowym słupem podwójnym, słupem pojedynczym żelbetonowym i pojedynczym słupem żelbetonowym z zastrzałem. Dla zwykłej, bieżącej eksploatacji tych linii wymaga się okresowych oględzin z poziomu gruntu, co pięć lat, bez konieczności wejścia na działkę przez którą przebiegają. Konieczność taka powstaje w razie potrzeby usunięcia awarii linii lub jej modernizacji.

(dowód: zeznania świadka M. B. – k – 88-89, paszport linii napowietrznej - L-421 – k 293-309, map – k – 21-22, opinia biegłej sadowej M.A. J. – T. – k -124-176)

Urządzenia te znajdowały się na nieruchomości w chwili nabycia nieruchomości przez wnioskodawców i zostały tam posadowione w latach 70 ubiegłego wieku.

(okoliczności bezsporne)

Na podstawie pisemnej opinii biegłej M. T. z 29 maja 2015 roku ustalono, że odpowiednie jednorazowe wynagrodzenie za służebność przesyłu napowietrznej i podziemnej przesyłowej linii elektroenergetycznej średniego napięcia nr L-421/0 i L-421/2 oraz linią niskiego napięcia częściowo napowietrzna i częściowo podziemną, na rzecz uczestnika postępowania (...) S.A. w K., na działce nr (...) położonej w K. przy ulicy (...), wynosi 47.400,00 zł. Taka wysokość wynagrodzenia uwzględnia obszar niezbędny do prawidłowego wykonywania służebności oraz uciążliwość służebności dla właścicieli działki, wynikającą z ograniczenia ich w bieżącym korzystaniu z niej i możliwości jej potencjalnego wykorzystania zgodnie z jej przeznaczeniem. Biegła, przy zastosowaniu podejścia porównawczego i metody korygowania ceny średniej przy wycenie nieruchomości, uwzględniła 23 transakcje najbardziej zbliżonymi działkami gruntu na rynku lokalnym terenu miasta K. i okolic z okresu ostatnich trzech lat. W rezultacie, przy uwzględnieniu cech nieruchomości i ich wag, zwłaszcza: lokalizacji, przeznaczenia, wielkości, ukształtowania, dojazdu i aktualnego zagospodarowania, wartość działki nr (...) równa jest kwocie 1.033.107,00 zł (62,48 zł/lm²). Ustalając wysokość wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu biegła wzięła pod uwagę powierzchnię pasa strefy ochronnej – 2513 m², pas służebności przesyłu stanowiący łącznie 2108,35 m², wartość rynkową 1 m² nieruchomości nieobciążonej służebnością przesyłu wynoszącą 62,48 zł i zmienny współczynnik korygujący w granicach 0-1, przy czym jego wielkość biegła przyjęła odrębnie dla powierzchni zajętej pod słupami, dla powierzchni pod liniami i kablem podziemnym linii średniego napięcia i niskiego napięcia, uwzględniając m.in. stan zagospodarowania działki, sposób przebiegu linii energetycznych przez działkę. Powierzchnia pasa gruntu niezbędna dla służebności przesyłu wyżej opisanych linii elektroenergetycznych należącej do uczestnika postępowania, na działce nr (...), wynosi 2108,35 m², przy szerokości tego pasa dla linii napowietrznych od 8,26-9,98 m i dla linii podziemnej 4,10 m. Pas gruntu zajęty przez słupy wyłączony z użytkowania wynosi 59,16.

Sąd zważył co następuje

W pierwszym rzędzie należy się odnieść do zgłoszonego przez uczestnika zarzutu zasiedzenia służebności o treści jak służebność przesyłu.

Trafnie wskazał wnioskodawca, że stosownie do treści przepisu art. 120 § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej – Prawo upadłościowe (prawo to obowiązywało w chwili nabycia nieruchomości przez wnioskodawców), sprzedaż dokonana w postępowaniu upadłościowym ma te same skutki prawne, jakie ma sprzedaż w postępowaniu egzekucyjnym. Oznacza to, że przy nabyciu przez wnioskodawców nieruchomości, zastosowanie miał przepis art. 1000 w brzmieniu z 1996 roku. Z przepisów tych wynika, że z chwilą uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu własności wygasają wszelkie prawa i skutki ujawnienia praw i roszczeń osobistych ciężące na nieruchomości. Stosując do sprzedaży w postępowaniu upadłościowym odpowiednio przepisy o sprzedaży w postępowaniu egzekucyjnym należy przyjąć, że z chwilą kupna przez wnioskodawców nieruchomości, wygasły powyższe prawa i roszczenia osobiste. Wyjątek od powyższej zasady przewidywały przepisy art. 1000 § 2 i 3 k.p.c. Trafnie wnioskodawca powołał się na stanowisko P. Z. cytując, że „prawa nieujawnione (np. służebności nabyte przez zasiedzenie) i niezgłoszone – wygasają bezpowrotnie, a wobec nabycia pierwotnego uprawniony nie

będzie mógł powoływać się na okres korzystania ze służebności przed sprzedażą (patrz. P. Zimmerman, Prawo upadłościowe i naprawcze. Komentarz, wyd.3, Warszawa 2014). Sąd Najwyższy w postanowieniu z 18 września 2014r. w sprawie V CSK 533/13 dotyczącej służebności przesyłu i zgłoszonego zarzutu zasiedzenia służebności odpowiadającej służebności przesyłu, odwołał się do uzasadnienia uchwały SN z 22 listopada 2013r., III CZP 69/13, B. (...), nr 12, s. 12-13, gdzie Sąd ten podkreślił, że podejmując decyzję o udziale w licytacji, osoba zamierzająca nabyć nieruchomość działa w zaufaniu do organów reprezentujących autorytet państwa. Nie ma podstaw do przyjęcia, że nabywca legitymujący się postanowieniem o przysądzeniu własności powinien liczyć się z prawami innych osób, które nie zostały przewidziane art. 100 § 2, 3 i 4 oraz art. 1001. Przepis art. 1000 § 2 pkt 4, przewidujący pozostawanie w mocy służebności przesyłu mimo nabycia nieruchomości w drodze postępowania egzekucyjnego, obowiązuje od 3 sierpnia 2008r. Tak więc, nabycie przez wnioskodawców nieruchomości w 1996 roku w ramach postępowania upadłościowego, musiało doprowadzić do wygaśnięcia służebności podobnej do służebności przesyłu lub też przerwania terminu do nabycia przez zasiedzenia takiej służebności.

Możliwość ustanowienia służebności przesyłu wprowadził Kodeks cywilny z dniem 3 sierpnia 2008r. dodając przepisy art. 305¹ - 305⁴ k.c. (Ustawa z dnia 30 maja 2008r. o zmianie ustawy Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw - Dz.U.Nr 116. poz. 731). Po myśli art. 305¹ k.c. nieruchomość można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 k.c. (służące do doprowadzania lub odprowadzania płynów, pary, gazu, energii elektrycznej oraz inne urządzenia podobne) prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu). Jeżeli przedsiębiorca odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, a jest ona konieczna do korzystania z urządzeń, o których mowa wyżej, to - zgodnie z art. 305² § 2 k.c. - właściciel nieruchomości może żądać odpowiedniego wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności przesyłu. Zgodnie przy tym z przyjętym orzecznictwem, nie można wystąpić o zasądzenie wynagrodzenia bez jednoczesnego ustanowienia służebności, można jednak złożyć taki wniosek także wówczas, gdy jedyną przyczyną odmowy zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu jest spór co do wysokości wynagrodzenia. (zob. postanowienie SN z dnia 14 października 2010r., III CZP 66/10 - Lex nr 621345). Na mocy art. 305⁴ k.c. do służebności przesyłu stosuje się odpowiednio przepisy o służebnościach gruntowych.

W świetle materiału dowodowego zebranego w sprawie ustalono, że zachodzi potrzeba ustanowienia na nieruchomości położonej w K., składającej się z działki nr (...) o pow. 1.6535 ha, służebności przesyłu napowietrznej liniami energetycznymi napowietrzną i podziemną średniego napięcia nr L-421/0 i L-421/2 oraz liniami energetycznymi niskiego napięcia napowietrzną i podziemną polegającej na prawie dostępu uczestnika postępowania, w niezbędnym zakresie, do opisanej wyżej linii w pasie służebności o łącznej powierzchni 2108,35 m², w celu przeprowadzania napraw i konserwacji oraz utrzymania w bieżącej eksploatacji linii energetycznych wraz ze związanymi z nimi urządzeniami. Uznania potrzeby ustanowienia służebności przesyłu nie niweczył fakt, że w dotychczasowej praktyce ingerencja przedsiębiorstwa energetycznego w nieruchomość wnioskodawców była niewielka i sporadyczna oraz że przypuszczalnie może tak być w przyszłości. Istotą bowiem służebności przesyłu jest zapewnienie samej już tylko możliwości ingerencji określonego rodzaju, koniecznej dla utrzymania i eksploatacji linii przesyłowej, niemożliwej do ostatecznego jej sprecyzowania w chwili ustanowienia. Uwzględnione to natomiast zostało przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia za służebność przesyłu, poprzez zastosowanie do jego wyliczenia współczynnika K w niedużej wysokości najczęściej na poziomie 0,3 (strona 47 opinii, k 170 akt)

Jeżeli chodzi o wysokość „odpowiedniego” wynagrodzenia na rzecz wnioskodawców za ustanowienie powyższej służebności, sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw do podważenia prawidłowości sformułowanej w sprawie, pisemnej oceny zawartej w opinii biegłej sądowej M. T. i przyjął za nią, że powinno być ono jednorazowe i w wysokości 47.400,00 zł. Opinia powołanej przez Sąd biegłej była wszechstronna i wnikliwa oraz przeprowadzona po szczegółowej analizie całego dostępnego biegłej materiału porównawczego i dokumentacji geodezyjnej. Zawarte w niej - przy zastosowaniu właściwego procesu badawczego - wnioski sformułowane zostały w sposób jasny i logiczny. Zgodnie z celem opinii, przy szacowaniu nieruchomości, zastosowano podejście porównawcze z korygowaniem ceny średniej.

Wybór podejścia oraz metody i techniki szacowania nieruchomości dokonała rzeczoznawca przy uwzględnieniu celu wyceny, rodzaju i położenia nieruchomości, przeznaczenia w planie miejscowym, stanu nieruchomości oraz dostępnych danych o cenach, dochodach i cechach nieruchomości podobnych. Biegła dokonując wyceny, starannie dobrała transakcje, służące jako materiał porównawczy, przyjęła właściwe współczynniki korygujące i sporządziła operat w taki sposób, żeby - będąc jednym z dowodów w sprawie - był zrozumiały i służył celom, dla których został sporządzony (wyrok WSA w Warszawie z 27.02.2009 r I SA/Wa 869/08 -Lex nr 527206). Przyjęta w operacie ilość transakcji była wystarczająca, a rodzaj i cechy porównywanych obiektów nie budziły jakichkolwiek zastrzeżeń (zob. np.: wyrok WSA we Wrocławiu z 17.07.2009r., I SA/Wr 832/09 - Lex nr 529315). Ostatecznie ustalono wartość działki wnioskodawców na 1.033.107,00 zł przy przyjęciu ceny 1 m² na 62,48 zł. Podnieść należy, iż wyceny dokonała biegła przy uwzględnieniu rzeczywistego, lokalnego obrotu rynkowego, przy zważeniu obszaru niezbędnego do prawidłowego wykonywania służebności i uciążliwości służebności dla właścicieli działki, wynikającej z ograniczenia ich w bieżącym korzystaniu z przedmiotowej działki oraz możliwości jej potencjalnego wykorzystania na cele przewidziane w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. W tym kontekście warto przywołać pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z 8 czerwca 2005r., V CK 679/04 (Lex nr 311353), zgodnie z którym jeżeli, ze względu na sposób posiadania służebności lub też ze względu na sposób posadowienia urządzeń przesyłowych, powód może korzystać ze swojej nieruchomości w mniej lub bardziej ograniczonym zakresie, wynagrodzenie za bezumowne korzystanie powinno być odpowiednio obniżone. Zważyć też trzeba, że zgodnie z praktyką orzecniczą wynagrodzenie należne na podstawie art. 305² § 2 k.c. powinno uwzględniać cały uszczerbek będący następstwem ustanowienia służebności przesyłu, w tym także zmniejszenie jej wartości (zob. postanowienie SN z 20.09.2012r., IV CSK 56/12 -Lex nr 1227856 i uchwała SN z 8.09.2011r., III CZP 43/11 - OSNC 2012/2/18). Okoliczności powyższe zostały również uwzględnione przy wyliczeniu należnego wynagrodzenia za służebność przesyłu i przemawiały zarazem za ustaleniem jego jako świadczenia jednorazowego (zob. np. postanowienie SN z 18 kwietnia 2012r., V CSK 190/11 -Lex nr 1212828). Wyliczona przez biegłą powierzchnia pasa służebności na 2.108,35 m², również nie budziła zastrzeżeń Sądu. Biegła przyjęła do obliczeń stosowane aktualnie warunki eksploatacyjne linii energetycznych średniego napięcia i uwzględniła przy ustaleniach normy w zakresie bezpieczeństwa, a także uwzględniła zajętą przez słupy powierzchnię wraz z ich bezpośrednim otoczeniem. Zastosowany przez biegłą współczynnik K co do danego gruntu i posadowionych na nim urządzeń lub przebiegających nad lub pod nim linii energetycznych też został należycie uzasadniony. Ostatecznie, zdaniem Sądu, logiczne i racjonalne było wyliczenie przez biegłą sądową wysokości wynagrodzenia na zasadzie iloczynu wartości rynkowej 1 m nieruchomości nieobciążonej służebnością przesyłu nieruchomości, powierzchni strefy ochronnej służebności i współczynnika K uwzględniającego dodatkowe elementy wpływające na wartość szacowanego prawa (jego zakres może wynosić od 0 do 1). W rezultacie wysokość odpowiedniego wynagrodzenia ustalona została na 47.400,00 zł.

Opinia biegłego podlega, jak inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c.. lecz co odróżnia ją pod tym względem, to szczególnie dla tego dowodu kryteria oceny, które stanowią: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanego w niej stanowiska oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej ocena, a także zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej. Sąd nie jest obowiązany dążyć do sytuacji, aby opinią biegłego zostały przekonane również strony. Wystarczy że opinia jest przekonująca dla sądu, który też wiążąco ocenia, czy biegły wyjaśnił wątpliwości zgłoszone przez stronę (zob. wyrok SN z 7 kwietnia 2000 r., II UKN 483/99 -Lex nr 1218456).

Nie bez znaczenia dla oceny żądania wnioskodawców był - dodany nowelizacją z dnia 24 września 2010 r. Ustawy o gospodarce nieruchomościami - art. 124b u.g.n. umożliwiający zobowiązanie właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości w drodze decyzji administracyjnej do udostępnienia nieruchomości w celu wykonania określonych czynności, gdy ten nie wyraża na to zgody. Przepisy te stosuje się do nieruchomości położonych na obszarach dla których wydana została decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego (art. 112 ust. 1). Zgodnie z nim Starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, w drodze decyzji zobowiązuje właściciela lub użytkownika wieczystego do udostępnienia nieruchomości w celu wykonania czynności związanych z konserwacją, remontami oraz usuwaniem awarii ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń, nienależących do części składowych nieruchomości, służących do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń

łączości publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń, a także usuwaniem z gruntu tych ciągów, przewodów, urządzeń i obiektów, jeżeli właściciel lub użytkownik wieczysty nie wyraża na to zgody. Decyzja o zobowiązaniu do udostępniania nieruchomości może być także wydana w celu zapewnienia dojazdu umożliwiającego wykonanie czynności. Decyzję, o której mowa wyżej, wydaje się z urzędu albo na wniosek przedsiębiorstwa, przy czym obowiązek udostępnienia nieruchomości może być ustanowiony na czas nie dłuższy niż 6 miesięcy, a za udostępnienie nieruchomości oraz szkody z tym związane przysługuje odszkodowanie w wysokości uzgodnionej między właścicielem lub użytkownikiem wieczystym a podmiotem, któremu udostępniono nieruchomość. Jeżeli do takiego uzgodnienia nie dojdzie w terminie 30 dni, starosta wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej wszczynają postępowanie w sprawie ustalenia odszkodowania.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. B. albowiem były one jasne, logiczne i zgodne z resztą materiału dowodowego zebranego w sprawie, w tym z opinią biegłej sądowej powołanej w sprawie. Również nie było podstaw z podobnych przyczyn do odmówienia wiarygodności zeznaniom wnioskodawcy.

Rekapitułując: przy uznaniu zasadności żądania ustanowienia na działce nr (...) położonej w K. służebności przesyłu liniami energetycznymi średniego i niskiego napięcia, polegającej na prawic dostępu uczestnika postępowania, w niezbędnym zakresie, do opisanej wyżej linii przy pasie służebności o powierzchni łącznej 2108,35 m², w celu przeprowadzania napraw i konserwacji oraz utrzymania przesyłowych linii energetycznych wraz ze związanymi z nimi urządzeniami, nie można było się zgodzić ze stanowiskiem wnioskodawców co do wysokości „odpowiedniego” wynagrodzenia za tą służebność i w tej mierze - dla właściwej subsumeji art. 305² § 2 k.c. - należało oprzeć się na oszacowaniu wynagrodzenia przez biegłego sądowego.

Mając na uwadze ustalony w sprawie stan faktyczny oraz przywołane wyżej motywy - po myśli art. 626 § 3 k.p.c. w związku z art. 305¹ k.c. i art. 305² § 1 k.c. należało orzec jak w punkcie I i II sentencji postanowienia.

Powyższe przesądziło o oddaleniu wniosku w pozostałym zakresie.

Przy orzekaniu o kosztach postępowania sąd wziął pod uwagę, że interesy stron były sprzeczne zarówno co do samej idei ustanowienia służebności przesyłu jak i wysokości należnego wynagrodzenia za tę służebność. Należało więc przyjąć, że strony wygrały i przegrały sprawę po połowie. Tak więc, przy zastosowaniu reguł przepisu art. 520 § 2 k.p.c. i fakcie poniesienia przez wnioskodawców kosztów procesu obejmujących wynagrodzenie pełnomocnika, uiszczenia opłaty sądowej w kwocie 200,00 zł oraz kosztów opinii w wysokości 3.130,51 zł, a po drugiej stronie poniesienie kosztów wynagrodzenia pełnomocnika, zasądzone od uczestnika na rzecz wnioskodawcy połowę niekompensujących się kosztów i to dawało kwotę 1.665,25 zł co znalazło wyraz w punkcie IV postanowienia.